

førelse. Denne Ordning, der omfatter Ansvar saavel overfor den private som overfor Statskassen, vil formentlig medføre, at Dommere og Politimestre paa dette Omraade sidestilles med andre Tjenestemænd.

I § 34 i Lov Nr. 77 af 31. Marts 1926 bestemmes det, at en Kassebetjent overfor Staten er ansvarlig for, hvad de af ham selv antagne Fuldmægtige og Kontorbetjente foretager sig i hans Embedssager, saaledes at han maa tilsvare, hvad Tab og Skade derved forvoldes. Ved et af Finansministeriet samtidig hermed udarbejdet Lovforslag foreslaas denne Bestemmelse imidlertid ændret i Overensstemmelse med den i nærværende Lovforslag foreslaaede Ansvarsregel, saaledes at Kassebetjentes Ansvar fremtidig, ogsaa for saa vidt angaar det af dem selv antagne Personale, begrænses til de Tilfælde, hvor Kassebetjente har udvist Forsømmelighed ved Personalets Antagelse, ved Tilrettelægningen af dets Arbejde eller ved Tilsynet med dets Udførelse.

I Retsplejelovens §§ 17, 45 og 115

findes der Bestemmelser, der aabner Adgang for en Del af det paa Dommer- og Politikontorer ansatte Personale — navnlig Fuldmægtigene — til i Henhold til særlig Autorisation eller Bemyndigelse helt eller delvis at udføre Embedets Forretninger paa Dommerens, henholdsvis Politimesterens Ansvar. Disse Bestemmelser maa utvivlsomt forstaas saaledes, at der paahviler den overordnede Tjenestemand et ubetinget Ansvar for Fejl begaaet under Udførelsen af de paagældende Forretninger. Man har derfor overvejet, om det skulde være nødvendigt at ændre de nævnte Bestemmelser saaledes, at Ordene »paa Dommerens Ansvar« og »paa Politimesterens Ansvar« udgaar, men man har dog ikke anset det for paakrævet ved denne Lejlighed at foreslaa saadanne Ændringer i Retsplejeloven, idet det vil være en Følge af den nye Lov, at der heller ikke i disse Tilfælde kan paalægges Dommerne og Politimestrene Ansvar, medmindre der foreligger Forsømmelighed fra deres Side.